

Venezuela: En "dynamisk händelse" pågår

De flesta kommentarer och analyser om den senaste kupp försöket mot Nicolás Maduros konstitutionella regering talar om misslyckande och medelmåttighet, en illa genomförd fars osv., och en del säger att det är slutet på en sedan länge uttänkt plan. Är detta slutet på en plan, undrar vi, eller början på den egentliga planen?

Det sägs också att Juan Guaidó och Leopoldo López bränt sina skepp, att deras politiska framtid är tveksam och att jänkarna lämnat dem åt sitt öde. Är det verkligen så? Om det är så, i utbyte mot vad? Hur ser de olika dragen ut i detta spel? Vilken "dynamisk händelse" är det som pågår, som Erik Prince sa, grundaren av det privata militärföretaget Blackwater. Inom parentes sagt visar uppdykandet av denna aktör att jänkarna definitivt tycks ha avstått från en direkt konventionell militär intervention, till förmån för en ny icke-konventionell form av indirekt intervention, men alltid med USAs militär som "styr i bakgrunden" och tillhandahåller det nödvändiga logistiska och underrättelsemässiga stödet. Om ovanstående är ett beslut, underlättar detta gemensamma åtgärder mellan de verkliga och institutionella kraftfaktorerna i USA. Å andra sidan, den asyl som Spanien beviljat López gör den spanska staten återigen till en aktör på den venezolanska scenen, när vi trodde att Pedro Sánchez seger skulle kunna minska den framträdande roll Spanien spelade under Rajoys regering.

Det man nämner, men inte diskuterar på djupet, och det är mycket allvarligt, är generalmajor Manuel Ricardo Christopher Figueras deltagande i denna "dynamiska händelse". Han var varken mer eller mindre chef för Sebin (Servicio Bolivariano de Inteligencia Nacional, Venezuelas underrättelsetjänst) vid kupp försöket, och sägs ha underlättat Leopoldo López flykt. Men det är inte flykten som är oroande, utan att det visar på den kooptation som jänkarna uppnått och all information som denne officer säkerligen vidarebefordrat till USA. En infiltration på denna nivå är praktiskt taget en dödsstöt mot vilken underrättelsetjänst som helst, och kräver en omstrukturering som kan ta lång tid och med därmed följande sårbarhet för den bolivarianska processens säkerhet.

Frågan är vem mer som har blivit utsedd. Det är rimligt att föreställa sig att om jänkarna brände en bricka på den nivån så beror det på att de innehar andra likvärdiga brickor. Och Christopher Figueras uttalande var tydligt menat att skapa mycket misstro och paranoia i de bolivarianska leden. Han säger bland annat: "Jag upptäckte att många människor du [president Maduro] litar på, förhandlade bakom ryggen på dig, åtminstone tror jag det; men de förhandlade inte för landets bästa. De gjorde det för sina egna futtiga intressen."

Det är uppenbart att det fåtal militärer som deltog i kuppörsöket inte skulle lyckas störta en regering, eller tända någon gnista som våldsamt och snabbt skulle kunna sätta prärien i brand. Så vilken var den verkliga avsikten med denna kupp? Några menar att den gjordes för att skylla López flykt, men det är ett mycket svagt och rentav löjligt argument. Det var inte syftet med kuppen, men uppenbarligen ett av dess sekundära resultat. För att beskriva vår hypotes om syftet med kuppen ska vi använda oss av en metafor: avsikten kan ha varit att skapa en spricka i dammen, för att sedan ytterligare öka sprickorna genom en svärm av åtgärder som, i en 'dynamisk händelse' (Prince), kan få dammen att rämna, tills man skapat förutsättningar för att införa en armé av legosoldater (av latinamerikaner, eftersom de vet att det annars skulle vara politiskt omöjligt) eller bryta enheten inom FANB och GNB. I det sammanhanget, att få den bolivarianska regeringen att tro att den har vunnit, när kuppens budskap är psykologiskt, att skapa misstro, därav det symboliska allvaret i Christopher Figueras förräderi.

De bästa stängslen är de psykologiska, genom många, synbarligen ineffektiva, åtgärder (den förmodat sista och slutliga åtgärden för att få till ett regimskifte) som det senaste försöket, men som är avsedda att orsaka psykologisk utmattning. Genom att hålla regeringen upptagen med att reparera sprickorna försöker man få den att förlora kontrollen över hela processen. De försöker genomföra en dynamisk manöver till minsta möjliga kostnad, eftersom jänkarna tydligt uttryckt sin oro för dagen efter ? hur de ska styra ett Venezuela med miljontals chavister. I manövernens universum är inget statiskt, de försöker orsaka maximal störning och kaos.

Lyckades de slå in en psykologisk kil av misstro och osäkerhet i den bolivarianska regeringen genom denna kupp? Det är något som dess myndigheter måste utvärdera.

Det enda möjliga sättet att stå emot den permanenta imperialistiska aggressionen är att helt och hållet rasera den borgerliga staten och radikaliserar den revolutionära processen på ett uttömmande sätt.

Mario Ramos, Cubainformacion 190502

[Un 'evento dinámico' en curso](#)